

билганича қараб намоз ўқиди. Тонг оттирганимиздан кейин буни Набий соллаллоҳу алайҳи васалламга зикр қилдик. Бас, «Қаёққа юзлансангиз, Аллоҳнинг юзи ўша ерда» ояти нозил бўлди».

Термизий ривоят қилган.

Демак, ояти карима саҳобаи киромларнинг ижтиҳод қилиб, қиблага юзландим, деб қилган уринишларини тасдиқлаб нозил бўлган.

Булут ва зулмат туфайли ҳамда бошқа сабабларга кўра қиблани аниқлай олмаган киши ўзича ижтиҳод қилиб, намоз ўқиб бўлганидан кейин қибла бошқа томонда экани аён бўлиб қолса, кўпчилик уламоларнинг фикрича, намозини қайта ўқимайди. Ҳанафий мазҳаби ҳам шу фикрга қўшилган.

Балки ижтиҳод қилмай, тўғри юзланган одам қайта ўқийди.

Бир одам қибла қаёқда эканини аниқ билмас эди. Ижтиҳод қилмай, намозни ўқиб юборди. Кейин намоз ўқиётганида қиблага тўғри қараб ўқиётгани аён бўлди. Бас, намозини қайтадан ўқийди. Агар намозни ўқиб бўлганидан кейин аён бўлса, қайта ўқимайди.

Намоз ўқиётганида фикри ўзгариб қолса, айланиб олади.

Бу ҳукмнинг далили қуйидаги ҳадисдир:

ءَابُ قُبْحُ بْنُ صَالِحٍ قَالَ سَأَلْتُ النَّبِيَّ ﷺ: لَأَقُ أُمَّةً نَعْلَمُ لَهَا فِي صِرَاحِ رَمْعِ نَبِيٍّ نَعْلَمُ
هِيَ لَعَلَّهَا لِي صِرَاحُ لَهَا وَسَرٌّ نِي: لَأَقُ فِتْأَةً أَجْزِي
ةً بَعْدَ كُلِّ بَقْتٍ سَيُّئًا رَمُّدَقٍ وَهَلْ لِي لَعَلَّ لَعَلَّ زُنْأُ دَقٍ مَلَسُو
، اهُلُّ بَقْتٍ سَأَفِ
الْإِسْمَ خَلَّاهُ أَوْرَ، بَعْدَ كُلِّ لَعَلَّ لَعَلَّ أَوْرَادَتْ سَأَفِ مَأْشَلَّ لَعَلَّ لَعَلَّ هُوَ وَتَنَّا كَو
يُذَمَّرْتَلَّ

Ибн Умар розияллоҳу анҳумодан ривоят қилинади:

«Одамлар Қубода бомдод намозида эдилар. Тўсатдан бир киши келиб:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга бу кеча (Қуръон оятлари) нозил бўлди. У зот Каъбага юзланишга буюрилдилар, сиз ҳам юзланинг», деди.

Улар Шомга юзланиб туришган эди, Каъбага бурилишди».

Бешовларидан фақат Термизий ривоят қилмаган.

Имомининг юзланган тарафини билмаса, зарар қилмайди.

Биров ўта зулматли кечада имомга иқтидо қилиб намоз ўқиди. Аммо имоми қай тарафга юзланганини билмай, ўзи ижтиҳод қилиб бошқа тарафга қараб ўқиса, намози тўғри бўлади.

Аммо ундан олдинга ўтиб кетгани ва унга хилоф қилаётганини билиши зарар қилади.

Яъни иқтидо қилувчи имомидан олдинга ўтиб кетганини ёки имоми юзланган тарафга хилоф қилиб намоз ўқиётганини билса, намози дуруст бўлмайди.

«Кифоя» китобининг биринчи жузи асосида тайёрланди